

Mijn naam is Matthijs Lievaart, zoon van Nico Lievaart en kleinzoon van Gerrit Lievaart. Allemaal geboren en getogen Rozenburgers.

De boerderij van mijn grootvader stond daar, waar nu de Vopak staat. Zijn boerderij moest een halve eeuw geleden wijken voor de Europoort. En dat is helemaal niet zo lang geleden: mijn vader en oom hebben het allemaal meegemaakt

zelf ben ik in 1986 geboren

Ik deed niets liever dan struinen op de landtong in mijn vrije tijd. Vogels kijken, boten kijken en natuurlijk Jutten.

Ik kan echt zeggen: de Landtong heeft mij gevormd.

Opgroeien en kunnen spelen in de natuur is zó belangrijk voor kinderen.

BEDREIGING

Maar dit prachtige en unieke stukje natuur staat op het spel.

Gemeente Rotterdam en het Havenbedrijf hebben het onzalige plan om hier - midden in deze prachtige natuur - een distributiecentrum neer te zetten.

Wat vinden jullie daarvan?

Het is een slecht plan, het is een oneerlijk plan, en het is niet van deze tijd

Voordat ik verder ga wil ik eerst iets vertellen over De Beer. Wie van jullie heeft er wel eens gehoord van natuurgebied de Beer? En wie is er wel eens geweest?

De Beer was een majestueus natuurgebied. Het lag daar.

Een immens duinlandschap waar vogels in grote getalen konden broeden en rustten tijdens de trek. Kun je het je voorstellen? Dit gebied stond in de top 3 van natuurparels van Nedeland. Het werd in één adem genoemd met de wadden.

Dit Natuurmonument heeft 60 jaar geleden plaats gemaakt voor de industrialisatie van de Europoort, in landelijk economisch belang.

Wat overgebleven is, daar staan we nu, op de Landtong. De laatste herinnering aan het ooit zo majestueuze duinlandschap van de Beer. Dit is een miniatuur daarvan, een soort kleine beer.

“Zo’n kollosale fout - het laten verdwijnen van de Beer zou men tegenwoordig nooit meer maken”, werd er van alle kanten gezegd.

En nu staan we hier met z’n allen.

Ook- de kleine beer - afpakken, dat gaat te ver. We hebben voldoende ingeleverd!

Dit is een slecht plan.

Rozenburg *is* al omsingeld: aan 2 kanten door de scheepvaart, oost de botlek, zuid de a15 en denderende goederentreinen over de Calandbrug. West is de enige kant waar Rozenburgers op kunnen om er even uit te zijn. Hier ontspanen Rozenburgers, hier laden wij onze batterij op.

Een distributiecentrum betekend niet allen weg natuur, het heeft ook impact op onze gezondheid:

ook aan de westzijde van het dorp komen nu continu vrachtwagens te rijden. Nog meer geluidshinder en nog meer fijnstof. En dan heb ik het nog niet eens over de verkeersveiligheid.

De landtong speelt een belangrijke maatschappelijke rol: jong en oud recreëren op de landtong. Van mountainbike tot scootmobiel!

Veel kinderen komen hier voor het eerst in aanraking met ongerepte natuur, midden in de haven. Dat vind je nergens ter wereld!!!

Ook het havenbedrijf is lyrisch over deze plek.

Maar nu moet het ineens weg. Waarvoor? voor een DESTROY-butiecentrum.

Er is ruimte zat op in de regio, in de Europoort en op de 2e Maasvlakte. Dat wordt aan alle kanten bevestigd.

Het havenbedrijf zegt dan: "Ja maar de klant wil hier".

Over wie hoort het hier nou te gaan? Over de wensen van ÉÉN klant of de kwaliteit van leven van 12.000 boze Dozenburgers?

Dit plan is niet van deze tijd.

De krantenkoppen staan er vol mee: de biodiversiteit neemt wereldwijd af, in een ongekend tempo. Elke dag verdwijnen er weer een paar plant- of diersoorten, elke dag verdwijnt er weer ergens een stukje natuur. Wetenschappers luiden de noodklok: we moeten Nu iets doen. Beleid wat natuur doet verdwijnen is gewoon niet meer van deze tijd.

Óók hier. Deze processen zijn ook gaande in Nederland. In *verdozend* nederland.

Welvaart meet je tegenwoordig niet alleen meer af aan het BrutoNationaalProduct.

Het geluksgevoel van mensen hangt nauw samen met de nabijheid van natuur in de directe leefomgeving. Veel gezaghebbende onderzoeken onderschrijft dit.

En gemeente Rotterdam lijkt dit ook te snappen: in haar huidige beleidsplan is opgenomen om 20 hectare groen extra in en om de stad te realiseren. Hier eraf, daar erbij? Met een distributiecentrum op de landtong gaat Gemeente Rotterdam lijnrecht in tegen haar eigen beleid.

Dit is een oneerlijk plan.

Alle natuur in de omgeving heeft hier al *in nationaal belang* al plaats gemaakt voor voor de industrialisatie 60 jaar geleden. Nu is het genoeg. dit is het laatste stukje groen dat rest. Het is niet te verkopen om ons ook dit ook af te nemen.

Maar wat misschien wel *nog* oneerlijker is, is het volgende:

Voor de aanleg van de 2e maasvlakte moest er natuur gecompenseerd worden. Natuurcompensatie heet dat.

De Landtong van Rozenburg werd aangemerkt als natuurcompensatie voor de 2e maasvlakte. Dit is in 2001 vastgelegd in een planologische kernbeslissing.

In dit document staat letterlijk dat natuur op de landtong mogelijk ten kosten kan gaan aan aanbod aan industrieterreinen.

Daarmee wordt erkend dat de landtong ook op langere termijn geen deel zal uitmaken van het aanbod industrieterrein in de Rotterdamse Haven.

Het bestemmingsplan is hierna in 2010 toch stilletjes veranderd.

Ineens mocht wél gebouwd worden.

Hoe is dit mogelijk? Hoe is dit mogelijk?

Niemand kan en wil ons vertellen hoe en waarom het bestemmingsplan gewijzigd is!

Rotterdam heeft Rozenburgers aan hun lot overgelaten.

En is daarmee haar zorgplicht aan haar bewoners niet nagekomen.

Rotterdam, havenbedrijf, waar is je fatsoen?

Zullen we dat nog eens even met z'n allen zeggen?

Precies een maand geleden hebben wij als burgers de gemeenteraad toegesproken. We kregen veel bijval van raadsleden.

Donderdag is er zelfs een motie aangenomen tegen bebouwing op de landtong.

Maar ook werd er gezegd:

Ja: we zijn als gemeente de eigenaar van de landtong, maar we kunnen het bestemmingsplan niet terugdraaien, want we moeten een betrouwbare overheid zijn. Als argument werd aangedragen: "we moeten een betrouwbare overheid zijn!"

Voor wíe willen jullie een betrouwbare overheid zijn? Voor de burgers of voor de bedrijven?

Een betrouwbare overheid luisterd naar haar bewóners, en herziet een slecht plan als blijkt dat het een verkeerde is. En dat is precies wat hier aan de hand is: een verkeerde keuze!

Rotterdam, Havenbedrijf,

Realiseer je: er is géén draagvlak voor dit plan. De mensen willen het gewoon niet.

Kies voor je bewoners, Kies voor de natuur en pas het bestemmingsplan aan.

Je kúnt er wat aan doen, dus dóe er dan ook wat aan.

Rotterdam je kan het.

Rotterdam, **Make it Happen!**